

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

בפני כב' הנשיא יוסף אלון

המערערת המועצה האזורית בני שמעון
ע"י ב"כ עוה"ד ט. יהושע ועופר אלבוים

נגד

המשיב מנהל מס ערך מוסף
ע"י עו"ד א. שילה, פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
1. המערערת הינה מועצה אזורית בצפון מערב הנגב. במסגרת פעילויותיה המוניציפאליות השונות מפעילה המערערת, באזור שיפטה המוניציפאלי, אתר לסילוק ולהטמנת פסולת הידוע כ"אתר דודאים". בהיותה רשות מקומית מסווגת המערערת לצורך חוק מס ערך מוסף התש"ל"ו - 1975 (להלן "החוק") כ"מוסד ללא כוונת רווח" (מלכ"ר) וזאת מכח החלופה הראשונה להגדרת מלכ"ר בסעיף 1 לחוק (סעיף ההגדרות). ביום 6.9.2010 החליט מנהל מע"מ לשנות את סיווג המערערת, בכל הקשור לפעילותה באתר דודאים, ממלכ"ר ל"עוסק". כנגד החלטה זו של המשיב הגישה המערערת ערעור זה שבפני.
2. תמצית הנמקתו של המשיב להחלטתו בדבר שינוי הסיווג הינה כי פעילותה של המערערת באתר דודאים "...עולה כדי פעילות עסקית – מסחרית, פעילות המוציאה מן הכוח אל הפועל את מטרת המערערת להפיק באופן שיטתי, מכוון ומתמשך, ערך מוסף גבוה המתבטא ברווחים נאים המופקים ממכירת שירותים זו. בהתאם, הפעיל המשיב את סמכותו שלפי סעיף 58 לחוק ושינה את סיווג המערערת, רק ביחס לפעילות הנ"ל, ממלכ"ר ל"עוסק".
- המשיב תמך ראיותיו בנתונים המצביעים על הניהול העסקי והרווחי שמנהלת המערערת את אתר דודאים, בנפרד מפעילויותיה המוניציפאליות האחרות, על היתרון המסחרי שקם לה לעומת מתחרים בענף המטמנות בהיותה מסווגת כמלכ"ר לעומת המתחרים המסווגים כ"עוסקים" ועל האופי המסחרי-רווחי המבחין פעילות המערערת במטמנת דודאים לעומת פעילויותיה האחרות כרשות מוניציפאלית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1
- 2 המשיב תומך יתדותיו במסקנתו ובהחלטתו על הנפקת בפסק הדין המנחה בסוגיה זו **בע"א**
- 3 **767/87 עמותת "בשערייך ירושלים" נ' מנהל מע"מ, פ"ד מד(4)800.**
- 4 באותו עניין נקבעו ששה מבחנים לצורך אבחון פעילות שתסווג כ"עוסק" מתוך כלל פעילותו
- 5 של גוף שהינו בכל שאר פעילויותיו – מלכ"ר.
- 6 לטענת המשיב, כל ששת המבחנים האמורים תומכים במסקנתו לעניין בידול וחילוף פעילות
- 7 המערערת במטמנת דודאים, מכלל פעילותה המוניציפאלית, באופן בו פעילותה במטמנה
- 8 תסווג כ"עוסק" בעוד שאר פעילויותיה יותרו בסיווג הכללי כמלכ"ר.
- 9
- 10 המערערת בראיותיה ובסיכומיה טוענת בשני צירי טענות. .3
- 11 טענתה הראשונה הינה כי בהיותה מלכ"ר "ציבורי" – דהיינו כזה המוגדר בחלופה הראשונה
- 12 להגדרת מלכ"ר – אין מקום כלל להפעלת סמכות המנהל לבדד פעילות מפעילויותיה,
- 13 הנמנות עפ"י דין, מסיווגה הכולל כמלכ"ר.
- 14 סמכות ה"בידול" של המנהל עפ"י סעיף 58 קיימת לטענתה לגבי מלכ"רים המוגדרים
- 15 ככאלה עפ"י החלופות השניה והשלישית להגדרת מלכ"ר שבסעיף 1 לחוק.
- 16
- 17 נקדים כבר עתה ונצטט את שלוש חלופות ההגדרה של מלכ"ר שבסעיף 1:
- 18 **"(1) המדינה, רשות מקומית או איגוד ערים.**
- 19 **(2) חבר בני אדם, מאוגד או לא מאוגד, שאין עיסוקו לשם קבלת רווחים ושאינו מוסד**
- 20 **כספי.**
- 21 **(3) תאגיד שהוקם מכח דין ואינו רשום כחברה, כאגודה שיתופית או כשותפות.**
- 22 **(4)..."**
- 23
- 24 לטענת המערערת, המלכ"ר "הציבורי" – לאמור, המדינה או רשות מקומית, יותר בסיווג
- 25 כמלכ"ר בכל פעילות שיעסוק בה במסגרת מימוש חובותיו וסמכויותיו עפ"י דין.
- 26 סמכות שינוי הסיווג הקנויה למנהל בסעיף 58 לחוק והמבחנים שנקבעו בפסיקה (ובעיקר
- 27 בעניין פס"ד עמותת "בשערייך ירושלים"), עניינם במלכ"רים המוגדרים ככאלה עפ"י
- 28 החלופה השניה והשלישית להגדרה שבחוק – לאמור המלכ"רים שאינם "ציבוריים".
- 29
- 30 לחילופין טוענת המערערת, אם סמכות שינוי הסיווג חלה גם על המלכ"ר ה"ציבורי"
- 31 (ולענייננו – "רשות מקומית") הרי שגם בכל הקשור לפעילותה במטמנת דודאים עומדת
- 32 פעילות זו במבחני המלכ"ר שנקבעו בהלכת "בשערייך ירושלים" ואינה באה מכח אותם
- 33 המבחנים בשערייך ה"עוסק".
- 34
- 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
4. אדון תחילה בטענה החלופית של המערערת.
 על פי טענה זו גם אם ייבחן עניינה עפ"י מבחני "בשערייך ירושלים" – עדיין תיוותר פעילותה במטמנת דודאים בגדרה של פעילות מלכ"רית שאינה מצדיקה שינוי סיווגה, בפעילות זו, ל"עוסק".
 לאחר בחינת ראיות הצדדים – איני מקבל טענה זו. זאת הואיל ומירב האינדיקציות והמבחנים ביחס לפעילות המערערת במטמנת דודאים (במנותק מכלל פעילותה המוניציפאלית האחרת) מצביעים על כך ש"מהותה קרובה יותר" לסיווג ה"עוסק" (כלשון הסיפא לסעיף 58).
 ואלה עיקרי האינדיקציות:
- א. המערערת מפעילה את מטמנת דודאים באמצעות קבלן משנה (קיבוץ משמר הנגב) באופן בו קבלן המשנה נושא במלוא עלויות ההפעלה ואילו התמורה המשולמת לו הינה נגזרת באחוזים (או בסכומים נקובים) מהמחיר שמשלמים למערערת לקוחות המטמנה (ראה ההסכם מש/2 על נספחיו לעניין התמורה).
 לאמור, המדובר הינו בפעילות נפרדת מפעילותה המוניציפאלית האחרת של המערערת, המאופיינת בהגדרתה ההסכמית והתפעולית כאופרציה עסקית למטרת רווח.
- ב. שיעור הרווח התפעולי של המערערת, בהפעלת המטמנה, נע בין 20% ל-52% (ראה דוחותיה הכספיים של המערערת לשנים 2005-2007, נספח "ח" לתצהיר מר אשואל מטעם המשיב).
- ג. בפרוטוקול מועצת המערערת מיום 14.10.07 (נספח 5 לתצהיר אשואל) מציינת ראש המועצה כי פעילות המערערת באתר "... מהווה את מקור ההכנסה העיקרי של המועצה".
- ד. מכלול הראיות מצביע על הפעלה שיטתית של מטמנת דודאים במגמת רווח תפעולי, וברווח תפעולי ניכר בפועל.
- ה. המערערת קולטת באתר דודאים פסולת המובאת אליה גם ממספר לקוחות שאינם רשויות מקומיות מאיזור הדרום, לקוחות שעליהם נאבקות מטמנות אחרות – שאינן בבעלות רשויות מוניציפאליות – והמסווגות כ"עוסק".
 סיווגה של המערערת כמלכ"ר מקנה לה איפוא יתרון מסחרי על פני מתחרותיה שאינן מסווגות כמלכ"ר אלא כ"עוסק".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1
2
3 1. כאמור לעיל, בפעילותה של המערערת באתר דודאים קיימים אלמנטים המבדילים
4 פעילות זו ממכלול פעילויותיה האחרות בתחומים המוניציפאליים. פעילות האתר
5 מתבצעת רובה ככולה ע"י קבלן משנה.
6
7 פעילותה הישירה של המערערת באתר מצטמצמת למעשה לפיקוח על קבלן המשנה
8 ולשירותי תקורה כוללים שהינם טפלים יחסית לעיקר הפעילות העסקית המסחרית
9 המאפיינים את פעילות מטמנת דודאים.
10
11 5. המערערת טוענת לעומת זאת כי מעל 90% מלקוחות המטמנה הינן רשויות מקומיות ממחוז
12 הדרום, כי בחלק מסוגי הפסולת המטופלים באתר (בעיקר מסוג ה"פסידים") מסרבות
13 המטמונות האחרות לטפל וכי מטרותיה ושיקוליה בהפעלת האתר הינם מעבר לשיקול
14 הרווח גרידא.
15 המערערת אינה מכחישה כי אכן האתר מתנהל ברווח תפעולי, שאינו מבוטל, אולם כדברי
16 ראש המועצה בחקירתה הנגדית: "...זו איננה מטרת ההפעלה, ודאי שאין מטרה למיקסום
17 רווחים...". ובהמשך עדותה: "...אני מעדיפה להשתמש במונח "הפעלה כלכלית" על פני
18 המונח "הפעלה רווחית". ההבדל בין השניים הוא ש"כלכלית" משמעו מבחינתי כראש
19 המועצה, שלא יעלה על הדעת שהמיסים שהתושבים שלי משלמים למועצה ייממנו את
20 הוצאות הטיפול באשפה. השאיפה שלנו שהמטמנה תפעל בדרך שלא תיצור גרעון
21 ולפעמים שתשאיר גם יתרות..." (מתוך עמ' 20 לפרוטוקול).
22
23 6. בבחינה הכוללת של הראיות, היבטי ה"עוסק" שבפעילות אתר דודאים אינם נסתרים
24 בראיות המערערת ואף מתאשרים ומתחזקים מדברי ראש מועצת המערערת שתמצית מהם
25 צוטטה לעיל.
26 לאור זאת, ואילו היתה המערערת מלכ"ר שאינו "ציבורי" (דהיינו בהתאם לחלופה השניה
27 או השלישית שבהגדרת מלכ"ר) ניתן היה לסכם כאן את הדיון בטענות הצדדים ולקבוע כי
28 עפ"י הראיות כפי שהוצגו, ועפ"י המבחנים שנקבעו בפסיקה (ובעיקר בפסה"ד בעניין
29 "בשערידך ירושלים"), צדק המשיב בשינוי הסיווג נשוא ערעור זה.
30
31 ברם, נותרה לבחינתנו טענתה הנוספת, ולמעשה העיקרית, של המערערת. על פי טענה זו,
32 מלכ"ר "ציבורי" – דהיינו "המדינה, רשות מקומית או איגוד ערים" (כהגדרת מלכ"ר
33 בחלופה הראשונה) דינם שונה, לענין שינוי סיווג עפ"י סעיף 58 לחוק, מהמלכ"רים ש"אינם
34 ציבוריים".
35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1 תמצית הטענה הינה כי "רשות מקומית" או המדינה מבטאים פונקציות שלטוניות שבתור
 2 שכאלה אין מקום או הצדקה לבדל ולסווג מקטע פעילות מסויים ממכלול פעילותן
 3 השלטונית ולסווגן כ"עוסק". זאת בשונה ובמובחן מהמלכ"רים שאינם ציבוריים (דוגמת
 4 עמותות) שפעילותם מטבע הדברים יכול ותהיה מעורבת – חלקה נושאת אופי ומהות
 5 "מלכ"רית" וחלקה האחר נושא אופי ומהות של "עוסק".
 6
 7 תימוכין לעמדה זו מוצאת המערערת בפסק דינו של בימ"ש זה בע"ש 1530/03 עיריית
 8 אשקלון נ' מנהל מע"מ – מסים כד/1, ה-323; וכן בע"ש 1530/02 החברה הכלכלית לאילת
 9 בע"מ נ' מנהל מע"מ, מסים יח/5 ה-217; בע"ש 23/85 המועצה האזורית עמק יזרעאל נ'
 10 מנהל מע"מ, מסים ח/2, ה-126; ע"ש 146/95 הל"ר, החברה לפיתוח רחובות בע"מ נ'
 11 מנהל מע"מ, מסים יג/5, ה-207 ובפסה"ד בערעור – ע"א 6301/99 מסים טז/6, ה-75.
 12
 13 7. סעיף 58 לחוק אינו מבחין עפ"י נוסחו, בין סוגי המלכ"רים השונים שבהגדרת המלכ"ר
 14 שבסעיף 1 וזוהי לשון סעיף 58:
 15 "58. המנהל רשאי, לפי בקשת מי שנמנה עם סוג פלוני של חייבי מס או ביוזמת
 16 עצמו, לרשום אותו כנמנה עם סוג אחר, הן לכל עיסוקיו או פעילויותיו והן
 17 למקצתם, אם ראה שמהותם קרובה יותר לסוג האחר".
 18
 19 פסה"ד המנחה בעניין "בשערייך ירושלים" עסק בשינוי סיווג שעשה המנהל ביחס למקצת
 20 מפעילויותיה של העמותה, המערערת באותו הענין, ומצא כי אכן המדובר היה באפיק
 21 פעילות שבמהותו קרוב יותר ל"עוסק" משאר פעילויות אותה העמותה שנתרו בסיווגן
 22 כמלכ"ר.
 23
 24 השאלה שבפנינו הינה האם דין שינוי סיווג של "מקצת פעילויות עמותה" כדין שינוי סיווג
 25 של "מקצת פעילויות המדינה, רשות מקומית או איגוד ערים" – שלושתם גופים שעצם
 26 טיבם ומהותם טבוע במטבע שלטוני.
 27
 28 ברמת פרשנות הטקסט של סעיף 58 – השאלה היא האם אינו דין כי בחינת "מהות
 29 פעילותם" של גופים אלה תהיה שונה במהותה מבחינת "מהות פעילותה" של עמותה (כמו
 30 "בשערייך ירושלים") או מלכ"ר אחר שאינו ציבורי, המנוי בחלופות השניה והשלישית
 31 להגדרת מלכ"ר שבסעיף 1.
 32
 33 לשיטתי – ההבחנה בין השתיים מתבקשת ומתחייבת שכן עניין לנו ב"מהויות" שונות של
 34 מלכ"ר ("השלטוני" מחד גיסא וה"פרטי" מאידך גיסא), שוני המקים נקודות איזון שונות
 35 בבחינת "מהות הפעילות" שביניהן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1
- 2 רשות מקומית, ובכלל זאת מועצה אזורית כמערערות, הינה גוף שלטוני המוקם עפ"י דין 8
- 3 והממלא ע"י נבחר הציבור את הפונקציות השלטוניות והמוניציפאליות עליהן הופקד עפ"י
- 4 דין לשם ולמטרת שולחיו – תושביו ובכלל אלו, חינוך, רווחה, מים, ביוב וכן גם טיפול
- 5 בפסולת, מיחזורה והטמנתה (ראה הוראות סעיף 63א) לצו המועצות המקומיות (מועצות
- 6 אזוריות) תשי"ח-1958 והוראות סעיפים 1 ו-8 לאותו הצו, וכן הוראות חוק שמירת נקיון
- 7 התשמ"ד – 1984 וחוק איסוף ופינוי פסולת למיחזור התשנ"ג – 1993 בדבר סמכויות רשות
- 8 מקומית לעניין נקיון, פינוי אשפה וטיפול במיחזור פסולת).
- 9
- 10 רשות מקומית, וכמוה גם המדינה, המבצעת מכח סמכותה – חובתה שבדין משימה
- 11 ממשיות אלה – איננה "עוסק".
- 12
- 13 הגיון הדברים מחייבנו לטעמי להבחין בין האופי ה"מלכ"רי" של עמותה "פרטית" העוסקת
- 14 דרך משל, בחינוך או רווחה, לבין האופי "השלטוני" של המדינה או רשות מקומית כשהן
- 15 עוסקות בחינוך או ברווחה.
- 16
- 17 אכן, ברמת ההגדרה הטקסטואלית של סעיף 1 לחוק, זו גם זו מסווגות כמלכ"ר. אולם לא
- 18 הרי "מלכ"ריותה" של עמותה כהרי "שלטונותה" של המדינה או של רשות מקומית.
- 19 הראשונה חוסה תחת כנפי המשפט האזרחי ה"פרטי" והשניה חוסה תחת כנפי המשפט
- 20 המינהלי.
- 21
- 22 הבחנה זו אינה רק בקטגוריזציה של המהות המשפטית הנפרדת והמובחנת שבין השתיים
- 23 – אלא שקטגוריזציה זו מבטאת הפרש מהותי שבין שתי מהויות שונות.
- 24
- 25 פועל יוצא מתבקש מכך הינו כי בבואנו לפרש טיבן וסיווגן של "מקצת מפעילויות" כל אחת
- 26 מהשתיים הנ"ל לצורך בחינת "מהותן" או "מהותן הקרובה" (כמאמר סעיף 58 לחוק) –
- 27 עלינו לאחוז באמות מידה שונות.
- 28
- 29 ובתמצית, דברים שנפסקו בפסק הדין בעניין "בשערייך ירושלים" אינם יוצאים מידי
- 30 פשוטם דהיינו, המלכ"ר מהסוג שדון שם – לאמור "עמותה" כמובנה בחלופה השניה (או
- 31 השלישית) להגדרת מלכ"ר.
- 32
- 33 משמבקשים אנו להשליך מהלכת "בשערייך ירושלים" על המלכ"ר "השלטוני" (מדינה,
- 34 רשות מקומית או איגוד ערים) נדרשים אנו להבחנה מוקפדת ולקב של חומטין.
- 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

- 1
- 2 .9 עיקר ההבחנה הנדרשת לענייננו (בשאלת שינוי הסיווג של "מקצת הפעילות") בין המלכ"ר
- 3 השלטוני למלכ"ר הפרטי, הינה בשני אלמנטים המבחינים ביניהם לענין אותה "מקצת
- 4 הפעילות".
- 5
- 6 הראשון, ככל ש"מקצת הפעילות" של המלכ"ר השלטוני מצויה בד' אמות של ביצוע
- 7 סמכויותיו וחובותיו על פי דין – תהיה מהותו קרובה יותר למלכ"ריותו השלטונית.
- 8
- 9 והשני, ככל שירבו הממשקים בין מסגרת פעילותו השלטונית של המלכ"ר (השלטוני) לבין
- 10 "מקצת הפעילות" האחרת – גם בכך סממן למהות הקרובה יותר של אותה "מקצת
- 11 פעילות" למלכ"ריותו השלטונית.
- 12
- 13 ומהצד השני, ככל ש"מקצת הפעילות" אינה מצויה בד' אמות של ביצוע הסמכויות והחובות
- 14 על פי דין וככל שיתמעטו הממשקים בין אותה "מקצת הפעילות" לבין מסגרת וארגון
- 15 פעילותו השלטונית – כן יתכן ומהות אותה "מקצת הפעילות" תגלוש לעבר סיווג "העוסק".
- 16
- 17 בעניין דגן "מקצת הפעילות" שהמשיב שינה את סיווגה הינה פעילות של רשות מקומית
- 18 (דהיינו מלכ"ר שלטוני) במסגרת חובתיה וסמכויותיה על פי דין – פינני, מיחזור והטמנת
- 19 פסולת ואשפה. אכן, רבים הסימנים המאפשרים לראות בפעילות זו פעילות נפרדת משאר
- 20 פעילויות הרשות והמשיאה רווח תפעולי לקופת הרשות.
- 21 אילו בעמותה עסקנו – ראוי היה כי המשיב יסווג פעילות זו של העמותה לסיווג ה"עוסק".
- 22 אולם, משעוסקים אנו ברשות מקומית שהינה מלכ"ר שלטוני – משתנה כאמור נקודת
- 23 האיזון לבחינת "המהות הקרובה" שבסעיף 58 לחוק.
- 24
- 25 באיזון הכולל נמצא בעיני כי פעילותה של הרשות המקומית דגן (המעוררת) במטמנת
- 26 דודאים נותרת בסיווג המלכ"ר ולא היתה הצדקה לשינוי הסיווג נשוא ערעור זה.
- 27
- 28 .10 בהקשר זה מן הראוי להפנות לעמדת המשיב בסוגיות דומות בעקרון שהתעוררו בע"ש
- 29 **1530/02 החברה הכלכלית אילת בע"מ נ' מנהל מע"מ; בע"ש 23/85 מ.א. עמק יזרעאל נ'**
- 30 **מנהל מע"מ ובע"ש 146/95 החברה לפיתוח רחובות נ' מנהל מע"מ** (ראה האיזכורים לעיל).
- 31
- 32 בכל אותם המקרים שינה מנהל מע"מ את סיווגן של חברות עירוניות (בשליטה מלאה של
- 33 הרשות המקומית) מסיווג של "עוסק" לסיווג של מלכ"ר ועמדתו נתקבלה ע"י בתי המשפט.
- 34
- 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

1 עמדת מע"מ בעניינים האמורים היתה כי על אף היות אותן החברות גופים מסחריים
 2 המתנהלים בנפרד מהרשות המקומית ושטרותן המוצהרת עשיית רווחים, הרי שבהיותם
 3 בשליטה מלאה של הרשויות המקומיות טבוע בהן אות המלכ"ריות – מעצם היות אותן
 4 החברות זרוען הארוכה של הרשויות המקומיות.
 5
 6 נתוני אותם המקרים, ואותן הפסיקות, מלמדים למצער על "מקצת פעילות" של הרשויות
 7 המקומיות המתבצעת במסגרת נפרדת, תחת אישיות נפרדת ותוך הצהרה גלויה ומפורשת כי
 8 מטרותן מסחרית ולשם רווח.
 9
 10 מנהל מע"מ, בכל אותם המקרים, מצא כי בהיות כל אותן "מקצת פעילויות" חלק ממכלול
 11 פעילותה של הרשות המקומית – אין הן יוצאות מגדר סיווג המלכ"ר של הרשות המקומית.
 12
 13 עמדה זו של מנהל מע"מ נתקבלה בערעורים שהגישו אותן חברות עירוניות על שינוי סיווגן
 14 – וזאת מן הטעם העיקרי הנעוץ ב"אופייה השלטוני" של מלכ"ריות הרשות המקומית.
 15
 16 לא מצאתי בטענות ובסיכומי מע"מ בערעור זה נימוק של ממש המסביר מדוע שינה לפתע
 17 המשיב טעמו בענין מטמנת דודאים של הרשות המקומית (המערערת) דגן.
 18
 19 אדרבא, המטמנה דגן נותרה באחריותה הישירה ובעלותה של הרשות המקומית
 20 (המערערת) ורווחיה מיועדים כולם לקופת הרשות.
 21
 22 אוסיף ואציין כי בערעור דגן במהלך חקירתו של מצהיר המשיב י. אשואל – נשאל והשיב
 23 העד כדלהלן:
 24 **"לשאלת בית המשפט האם רשויות מע"מ בודקות אפשרות לשינוי**
 25 **סיווג של מטמנות "טללים" ו"תאנים", אני משיב שלגבי (מטמנת)**
 26 **"תאנים" לא, כיוון שהיא מופעלת ע"י איגוד ערים שזו החלופה**
 27 **הראשונה להגדרת מלכ"ר".**
 28
 29 ואנו נשוב ונזכיר כי המערערת דגן הינה "רשות מקומית" השוכנת אף היא, לצד "איגוד
 30 ערים" ו"המדינה", באותה החלופה הראשונה של הגדרת המלכ"ר ("המלכ"ר השלטוני").
 31
 32 סוגיה דומה עוד יותר לסוגייתנו נתעוררה בע"ש 1530/03 עיריית אשקלון נ' מנהל מע"מ
 33 (ראה האזכור לעיל).
 34
 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 10-12-17628 בני שמעון נ' רשות המיסים

1

2 מצטרף אני למסקנותיה של חברתי השופטת רחל ברקאי, בפסק דינה באותו הענין
3 ולתמצית הדברים שהובאה בפרק "סוף דבר" של פסק דינה (סעיפים 49-50).
4 בשינויים המחוייבים יפים לטעמי דברים שנאמרו שם גם לסוגייתנו אנו.

5

6 11. סוף דבר, ומהנימוקים שפורטו לעיל, אני מחליט לקבל את הערעור ולבטל החלטת המשיב
7 בדבר שינוי סיווגה של המערערת נשוא ערעור זה.

8

9 לאור תוצאת הדברים, המשיב ישלם למערערת הוצאות ערעור זה בסכום של 10,000 ₪.

10

11

המזכירות תמציא עותק פסק דין זה לצדדים.

12

13

14

15

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ב, 12 פברואר 2012, בהעדר הצדדים.

16

יוסף אלון, נשיא

17

18

19

20

21

22